

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7CoE/33/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7717206821
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Frederika Zozuláková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7717206821.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Frederiky Zozulákovvej a členov senátu JUDr. Imricha Volkaia a JUDr. Agnesy Hricovej v exekučnej veci oprávneného EUROINVESTOR s.r.o., Hronského 1811, Vranov nad Topľou, IČO: 36 703 591, právne zastúpenému Advokátskou kanceláriou - JUDr. Stanislav Kaščák s.r.o., Ulica 1. mája 1246, Vranov nad Topľou proti povinnému L. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. Š. Č.. XXX, P. XXX XX, v konaní o vymoženie 89,02 Eur s prísl., o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Michalovce č.k. 2Er 322/2017-11 zo dňa 17.05.2017 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

Účastníkom nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Jaroslava Špičku o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

2. V odôvodnení uviedol, že oprávnený sa podaným návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 21.03.2017 domáhal voči povinnému vymoženiu svojej pohľadávky s príslušenstvom na základe exekučného titulu, ktorým je uznesenie Okresného súdu Michalovce č.k. 8Er 276/2006-12 zo dňa 16.11.2015.

3. Následne súd citoval ust. § 44 ods. 2, § 243h ods. 1, § 200 ods. 5, 6, § 60 ods. 1 písm. e) zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len Exekučný poriadok), a uviedol, že exekučný titul predstavuje uznesenie súdu v inom exekučnom konaní, ktorým bola exekúcia vedená na tunajšom súde pod sp.zn. 8Er/276/2016 zastavená a súdnemu exekútorovi, bola priznaná náhrada trov exekúcie a na ich náhradu bol zaviazaný povinný.

4. Súd prvej inštancie konštatoval, že v prípade, že dôjde k zastaveniu exekúcie a exekučný súd uloží niektorému z účastníkov exekučného konania povinnosť nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie, tieto si súdny exekútor vymáha v rámci tej exekúcie, v ktorej mu náhrada trov priznaná bola, a to niektorým zo spôsobov určených na vymoženie peňažnej pohľadávky vydaním príkazu na úhradu trov exekúcie. Z uvedeného dôvodu nie je spôsob vymáhania trov exekúcie prostredníctvom iného exekučného konania, kde sú trovy exekúcie vymáhané ako samostatný nárok, správny a zákonný. V opačnom prípade by vznikol stav, ktorý odporuje jednej z imanentných zásad exekučného konania, ktorou je hospodárnosť exekučného konania, nakoľko takýmto postupom vznikajú ďalšie trovy exekúcie z trov exekúcie a zároveň by vznikla duplicita vymáhaného nároku, keďže daný nárok si má súdny exekútor, ktorý je právnym predchodcom oprávneného, keďže vymáhanú pohľadávku postúpil, vymáhať v pôvodnom exekučnom konaní. Možno teda konštatovať, že v danom prípade existuje prekážka litispendencie, ktorá bráni tomuto exekučnému konaniu. Na základe uvedených dôvodov preto súd

prvej inštancie dospel k záveru, že v danom prípade existuje rozpor návrhu na vykonanie exekúcie so zákonom.

5. Zo zákonného ustanovenia § 60 Exekučného poriadku vyplýva, že poverenie má exekútor súdu vrátiť až v čase, keď sú nároky oprávneného a exekútora úplne uspokojené, to znamená okrem iného (pohľadávky spolu s príslušenstvom) aj trovy exekúcie, ktoré patria oprávnenému ale aj exekútorovi. Ak súd rozhodol o trovách exekúcie pri zastavení exekúcie je exekútor v zmysle § 200 ods. 6 Exekučného poriadku tieto trovy povinný vymôcť vydaním príkazu na úhradu trov exekúcie. Skutočnosť, že trovy exekúcie je možné vymôcť iba v tom exekučnom konaní v ktorom trovy vznikli a v ktorom zároveň súd rozhodol o ich priznaní potvrdzuje aj znenie § 60 ods. 2 Exekučného poriadku v zmysle ktorého práve v konečnom vyúčtovaní exekučného konania (ktoré zasiela exekučnému súdu spolu s vrátením poverenia) sa má exekútor obsahovo vyporiadať okrem iného aj s „výškou vymožených trov exekúcie exekútora“.

6. Na základe uvedeného súd v súlade s ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

7. V zákonom stanovenej lehote podal proti uzneseniu oprávnený odvolanie z dôvodu, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil a odňal mu možnosť konať pred súdom. Nesúhlasil s právnym posúdením súdu prvej inštancie a napadnuté rozhodnutie považoval za nezákonné a odporujúce ústave. Uviedol, že zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 15.03.2017 bola postúpená pohľadávka oprávnenému, ktorá bola priznaná právoplatným a vykonateľným rozhodnutím súdu. Exekučné konanie, v ktorom vznikol jeho nárok na náhradu trov exekúcie, bolo právoplatne zastavené a povinný bol zaviazaný na náhradu trov exekúcie, pričom si svoju povinnosť v súdom stanovenej lehote nesplnil. Zdôraznil, že ak je exekúcia zastavená nie je možné robiť ďalšie úkony smerujúce k úhrade trov exekúcie, keďže súdny exekútor je v zmysle ust. § 60 Exekučného poriadku povinný bezodkladne vrátiť po zastavení exekúcie poverenie na vykonanie exekúcie. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 91/2004 a navrhol napadnuté uznesenie zmeniť a súdnemu exekútorovi udeliť poverenie na vykonanie exekúcie.

8. Povinný ani súdny exekútor sa k odvolaniu oprávneného nevyjadrili.

9. Krajský súd v Košiciach (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len CSP), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné.

10. Podľa ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

11. Podľa ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

12. Podľa ust. § 9a Exekučného poriadku, ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

13. Oboznámením sa s obsahom spisu odvolací súd zistil, že exekučným titulom je uznesenie Okresného súdu Michalovce č.k. 8Er 276/2006-12 zo dňa 16.11.2015, ktorým bola exekúcia zastavená a povinný bol zaviazaný nahradiť súdnemu exekútorovi JUDr. Štefanovi Šviderskému (v tomto exekučnom konaní pôvodný oprávnený, ktorý postúpil pohľadávku oprávnenému - spoločnosti EUROINVESTOR s.r.o.) trovy exekúcie vo výške 89,02 Eur.

14. Po preskúmaní veci dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie správne zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd prvej inštancie správne uviedol, že hoci ust. § 60 Exekučného poriadku ukladá súdnemu exekútorovi po právoplatnom zastavení exekúcie resp. v prípade upustenia o vykonania exekúcie, bezodkladne vrátiť súdu poverenie na vykonanie

exekúcie, ust. § 200 ods. 5, 6 Exekučného poriadku predpokladá, že súdny exekútor bude vykonávať procesné úkony aj po skončení exekúcie zastavením resp. upustením od vykonania exekúcie. Odvolací súd zastáva názor, že ust. § 60 Exekučného poriadku je všeobecnou právnou normou upravujúcou povinnosť súdneho exekútora vrátiť poverenie na vykonanie exekúcie v každom prípade skončenia exekúcie, pričom ust. § 200 ods. 5, 6 Exekučného poriadku je k uvedenému ustanoveniu vo vzťahu špeciality. Ust. § 200 ods. 5, 6 Exekučného poriadku stanovuje špeciálny procesný postup, v rámci ktorého trovy exekúcie vymôže súdny exekútor niektorým zo spôsobov určených na vymoženie peňažnej pohľadávky a to vydaním príkazu na úhradu trov exekúcie. Povinnosť vrátiť poverenie preto bude platiť až od vymoženia trov exekúcie. V tomto smere preto boli odvolacie námietky oprávneného neopodstatnené.

15. Na základe uvedeného odvolací súd potvrdil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa ust. § 387 ods. 1 CSP a stotožnil sa s jeho odôvodnením (§ 387 ods. 2 CSP).

16. O náhrade trov odvolacieho konania, odvolací súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že účastníkom nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože oprávnený nebol v odvolacom konaní úspešný a povinnému žiadne trovy konania nevznikli.

17. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom v pomere hlasov 3:0 (ust. § 393 ods. 3 druhej vety CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (ust. § 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie plynie lehota znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (ust. § 427 ods. 1 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. (ust. § 429 ods. 1 CSP) V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (ust. § 428 CSP).